U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2018, čj. 10.01-001370/17, v řízení o námitce podjatosti JUDr. Naděždy Řehákové, předsedkyně senátu 9 A Městského soudu v Praze, podané žalobkyní v řízení o žalobě vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 9 A 57/2018,

takto:

Předsedkyně senátu JUDr. Naděžda Řeháková **není** vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 57/2018.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalované. Současně s žalobou požádala soud o osvobození od soudních poplatků a k této žádosti přiložila prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) ji usnesením ze dne 4. 4. 2018, čj. 9 A 57/2018-22, vyzval k objasnění jejích majetkových a výdělkových poměrů za účelem posouzení její žádosti. Na základě této výzvy namítla žalobkyně podjatost JUDr. Naděždy Řehákové, předsedkyně senátu městského soudu, rozhodující ve věci. K námitce také připojila žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, směřovanou vůči městskému soudu.

[2] Námitku podjatosti žalobkyně odůvodnila tak, že výzva na dokládání majetkových poměrů má šikanózní charakter s ohledem na nález Ústavního soudu ze dne 5. 12. 2017, III. ÚS 2603/17, z výzvy vyplývá negativní osobní vztah soudkyně k ní, zneužívá vůči ní svoji moc se záměrem znemožnit jí přístup k soudu a její jednání považuje za „nemravné“. Vyjádření soudkyně k aktuální výši životního a existenčního minima je urážlivé. Jako důkaz o podjatosti navrhla provedení všech usnesení městského soudu za posledních 5 let, jimiž bylo účastníkům přiznáno osvobození od soudních poplatků.

[3] Předsedkyně senátu JUDr. Naděžda Řeháková k námitce podjatosti prohlásila, že nemá žádný vztah k účastníkům řízení, nemá žádný zájem na projednávané věci a nejsou jí

známy žádné skutečnosti, které by byly důvodem pro vyloučení její osoby z projednávání a rozhodnutí ve věci z důvodu pochybností o nepodjatosti.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti není důvodná.

[5] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

[6] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Postup soudce v řízení je tedy výslovně vyloučen jako možný důvod podjatosti.

[7] Jediným důvodem namítané podjatosti je však právě postup předsedkyně senátu v řízení, spočívající ve výzvě žalobkyni k objasnění jejích osobních a majetkových poměrů. Taková skutečnost však, jak již bylo řečeno, nepředstavuje legitimní důvod dle zákona pro vyloučení soudkyně z rozhodování věci. Žalobkyní zmiňovaný nález Ústavního soudu není pro námitku podjatosti nijak relevantní, neboť se zabývá již věcně otázkou zákonnosti rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků. Námitky stěžovatelky týkající se obsahu výzvy by mohly být relevantní až v rámci případného přezkumu rozhodnutí, kterým bude o její žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodnuto. Proto ani k návrhu žalobkyně na provedení všech usnesení městského soudu za posledních 5 let, jimiž bylo účastníkům přiznáno osvobození od soudních poplatků, soud nepřistoupil, neboť ta by mohla mít význam pouze při případném přezkumu zákonnosti rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků, ale nikoliv při hodnocení námitky podjatosti.

[8] Protože uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti žalobkyně nenamítá, Nejvyšší správní soud rozhodl, že předsedkyně senátu JUDr. Naděžda Řeháková není vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 9 A 57/2018.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nao 121/2018-34

V Brně 19. června 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu